

AMB NOM I COGNOMS

JOAN TEIXIDÓ SABALLS

Joan Grañén

Fotografia: Xavier Grañén

"Per qüestió de feina no he pogut ser a Mont-ras tant com m'agradaria"

En Joan ens diu que va néixer el 1960 a can Nena (també conegut com a Mas Roqué per la roca granítica damunt la qual fou construït) i que gairebé sempre ha viscut a Mont-ras. Guarda molts bons records de l'escola unitària on va anar fins als 14 anys. A l'aula tenien el senyor Àngel com a únic professor de quaranta o cinquanta nois de totes les edats (les noies tenien com a professora la senyora Gertrudis).

Als 15 anys va entrar a treballar a l'Ajuntament, on va viure la transició a la democràcia. En aquell temps, les comunicacions que l'Ajuntament havia de fer als veïns eren verbals, motiu pel qual s'havia d'anar casa per casa a avisar del pagament de la contribució, de la vacunació dels gossos, etc. Cosa que primer feia en bicicleta i, més endavant, amb un Vespino vermell. D'aquesta manera va arribar a saber de memòria el nom i el cognom de pràcticament tota la gent que vivia a Mont-ras que, en aquell moment, no arribava als mil habitants. Hi va ser fins als 29 anys, arribant a exercir-hi gairebé totes les funcions administratives. Durant alguns anys, juntament amb altres joves del poble (en Quim, en Vicenç, en Miquel, etc.) s'encarregaven de l'organització de la Festa Major: cobrar, casa per casa, la quota voluntària que cada veí hi aportava per sufragar-ne les despeses; muntar els llums i el "tablado", llogar cadires, venent begudes que refrescaven dins una semal amb gel... Posteriorment, va ser un dels cofundadors de l'Associació Cultural i Recreativa, amb la qual va participar en les primeres "cavalgates" de Reis i també en la inauguració del poliesportiu.

"Vaig començar a treballar a 22 anys a l'Escola de Palau-Sator, on ensenyava una vintena d'alumnes que tenien de 4 a 14 anys. Encara en recordo els noms i la fesomia"

"Entre els 22 i els 30 anys vaig simultaniejar la feina amb l'estudi. Primer vaig fer Filologia Catalana; més tard, Pedagogia i, finalment, el Doctorat"

"En posar-se en marxa els estudis de Pedagogia a la Universitat de Girona m'hi vaig vincular, tot especialitzant-me en temes d'organització i direcció d'escoles i instituts"

En Joan i una colla d'alumnes, disfressats, a Palau-Sator, en el decurs de la celebració del carnaval de 1983. Fotografia: Arxiu Joan Teixidó

Explica'ns un xic com va ser la teva joventut...

Va ser una joventut feliç, viscuda intensament. D'octubre a maig feia vida d'estudiant. Primer, a l'institut de Palafrugell; després, a l'Escola de Magisteri de Girona. L'acabament del curs coincidia amb el solstici d'estiu, és a dir, la nit de Sant Joan. Era la data que marcava l'inici del ritme de vida estival marcada per la diversió (sardanes a Plaça Nova, balls de festa major als pobles i viles de la contrada, excursions a la platja, anar a pescar a cala Estreta...) i també pel treball de pagès, ajudant els de casa a fer les feines pròpies de l'època: segar i batre, remenar sacs, recollir bales i posar-les sota cobert... El ritme de vida d'estiu acabava a primers d'octubre, amb la festa major de Corçà on recordo haver-hi ballat moltes nits amb l'orquestra de Jànio Martí, la més espectacular de l'època.

Durant aquest temps (fins 22 anys) jugava a tennis a nivell competitiu. A la lliga provincial (érem a la primera categoria) amb l'equip del C.T. Palafrugell, a les pistes de la Granota i, també, als opens individuals dels clubs propers i als campionats de Catalunya junior.

Sabem que vas col·laborar, d'una

manera activa, a la vida lúdica i cultural palafrugellenca.

Als vint anys vam fundar la colla carrossaire Garnatxa, de la qual en vaig ser cap de colla durant deu anys. N'estic especialment satisfet: perquè vam fer carrosses prou reeixides (Park Güell, Roger Rabbit, etc.) i, sobretot, perquè vam ser el germen d'una manera tranquil·la, pacífica, de fer carrossa que l'ha convertida en la colla més longeva del carroussel (hem fet carrossa durant 33 anys d'una manera ininterrompuda). La vinculació a les carrosses ha estat una constant en la meua vida; amb diversa intensitat i dedicació, sempre hi he col·laborat.

També foren els anys de participació activa a les desfilades de comparses de Carnaval. Triàvem un tema d'actualitat; muntàvem una coreografia o una escenificació i participàvem als concursos que se celebraven a les discoteques o als envelats. A Palafrugell era tradicional el ball de disfresses de dimarts a la nit al Fraternal. Tot plegat, hi dedicàvem gairebé un mes. Alguns temes que recordo són: "Cantando bajo la lluvia", "El mur de Berlín" o el "Show de l'OTAN".

Bàsicament, tu ets mestre de professió...

Sí. Vaig començar a treballar a 22 anys

a l'Escola de Palau-Sator, on ensenyava una vintena d'alumnes que tenien de 4 a 14 anys. Encara en recordo els noms i la fesomia. Amb un grup de companys de pobles veïns (la Maribel, en Jordi, la Roser...) vam constituir el grup de mestres d'escoles rurals del Baix Empordà. Ens trobàvem cada setmana per elaborar materials didàctics, preparar excursions o celebracions conjuntes, organitzar les colònies. També ens trobàvem per dinar i passar-ho bé junts. Cada any organitzava una excursió en la que, a més dels alumnes, hi venien les famílies i tota la gent del poble que ho volia. Van ser uns anys magnífics, d'aprenentatge de la professió. En conservo un record entranyable.

El teu currículum ens diu que has cursat alguna altra carrera...

Efectivament. Entre els 22 i els 30 anys vaig simultaniejar la feina amb l'estudi. Primer vaig fer Filologia Catalana; més tard, Pedagogia i, finalment, el Doctorat.

Vaig aprovar les oposicions a professor de secundària i vaig obtenir plaça provisional a l'Escola d'Hostaleria de Girona. Hi feia classes de català i, quan podia, col·laborava en la formació dels futurs cuiners i cambrers: acompanyant els estudiants a fires i exposicions, contribuint a l'organització de banquets o actes, participant a concursos... Més tard, em van destinar a l'Institut de Formació Professional de Palafrugell. Hi vaig continuar fent la mateixa feina però aleshores em vaig vincular a les especialitats de mecànica i l'electricitat. També feia cursos de reciclatge de català per a professors.

Va ser aquí on va començar la teva relació amb la direcció?

Sí. En Josep Montseny, el director que havia liderat el trasllat de l'antic edifici de la Tarongeta a la seu actual, va anunciar que deixava el càrrec. Aleshores, el Claustre i el Consell Escolar van considerar que jo era la persona adequada per assumir-lo. Tenia 29 anys. Vaig deixar la feina a l'ajuntament i, també, la direcció de la colla Garnatxa per centrar-me en l'institut. Es tracta-

"D'octubre a maig feia vida d'estudiant. L'acabament del curs coincidia amb el solstici d'estiu, i era la data que marcava l'inici del ritme de vida estival marcada per la diversió i també pel treball de pagès"

va d'un repte d'una gran envergadura però, també, era una oportunitat per aprendre. Comptava amb un equip excel·lent però era ben conscient que assumia una gran responsabilitat, que afectava una setantena de professors, més de 700 alumnes i prop de 500 famílies. Fou una època d'il·lusions, de projectes, de treball intens, d'aprenentatge, de coneixences, d'intercanvi i debat amb altres directius i d'inici de la relació amb l'Administració.

Al cap d'uns anys, vaig haver de deixar el càrrec per qüestions de salut. Fou aleshores quan em vaig centrar en l'estudi de la feina dels directius escolars. Primer, amb la realització de la tesi doctoral; més tard, amb l'elaboració del projecte per a l'oposició a la plaça de professor titular d'universitat i amb la realització de diverses investigacions.

"En l'actualitat faig classe als estudiants de magisteri i als futurs professors de secundària. També dirigeixo un postgrau sobre direcció i gestió de centres"

Ara ets professor de la Universitat de Girona

En posar-se en marxa els estudis de Pedagogia a la Universitat de Girona m'hi vaig vincular, tot especialitzant-me en temes d'organització i direcció d'escoles i instituts. En l'actualitat faig classe als estudiants de magisteri i als futurs professors de secundària. També dirigeixo un postgrau sobre direcció i gestió de centres. A banda de la docència universitària, durant els darrers anys, la feina realitzada ha obtingut un cert reconeixement en el món educatiu. Ha estat un període de molta activitat: partici-

pació a congressos, col·laboració amb diverses administracions educatives, publicació de llibres, realització de cursos i activitats de formació, conferències... Tot plegat, m'ha portat a moure'm, a viatjar... i, per tant, no he pogut ser a Mont-ras tant com m'agradaria. Molts dies, només hi vinc a dormir.

"La vinculació a les carrosses ha estat una constant en la meua vida; amb diversa intensitat i dedicació, sempre hi he col·laborat"

Què és GROC?

És l'acrònim del Grup de Recerca en Organització de Centres. Un grup de treball que dirigeixo compost per una vintena de docents i directors escolars que durant els darrers deu anys s'ha dedicat a analitzar i fer aportacions sobre qüestions d'actualitat de l'educació a casa nostra: la sisena hora, l'acollida als professors que arriben de bell nou al centre, la millora de la convivència escolar, l'horari de l'alumnat, el treball en equip de dos mestres a l'aula...

Ens trobem un cop al mes, recollim i analitzem informacions i, finalment, elaborem orientacions i materials amb la intenció que siguin útils als centres i als directius. Això no sempre és ben vist per tothom. El fet d'analitzar i posicionar-nos sobre qüestions d'actualitat que afecten la vida quotidiana dels directius, els docents, les famílies o l'Administració, a vegades porta polèmica. Tanmateix, ho entenem com un signe de vitalitat del grup; significa que tractem qüestions rellevants.

I la web?

És un instrument per posar a disposició de les escoles, dels mestres i del públic en general la feina feta. És una iniciativa altruista; tot és completament gratuït. N'estic molt satisfet perquè té un índex notable de visites (prop de 400 diàries) fetes des de Catalunya, Espanya i Hispanoamèrica.

A més dels continguts professionals, també conté informació de Mont-ras. A l'apartat "Jornada Lúdica" (<http://www.joanteixido.org/cat/JornadaLudica.php>) s'hi descriu una excursió per les cales: Roques d'Ase, el Crit, Font Morisca, Cap de Planes, el Vedell, Cala Estreta, cala dels Corbs, cala Sanià, la Foradada i, finalment, Castell. Es tracta d'una excursió que durant una bona colla d'anys vam fer amb la gent de GROC i altres col·laboradors per celebrar la fi dels cursos i l'inici de les vacances.

Arribem al final, vols afegir-hi alguna cosa més?

No. Simplement, constato que és la primera vegada que em fan una entrevista de caire personal. Fins ara, totes havien estat professionals. Ha estat agradable mirar cap enrere i fer balanç. En conjunt, penso que la vida m'ha tractat bé, m'ha ofert la possibilitat de fer moltes coses. Algunes, les he explicades; altres, han quedat al tinter: els concursos televisius, les classes de tennis, l'elaboració de jocs d'enginy, la colla d'amics, l'època disco, les excursions de dos o tres dies a conèixer indrets de Catalunya, la col·laboració amb el MEC, el treball amb CEPs, les visites a centres d'arreu de l'estat, etc. Quan era jove, la meua mare em deia "disfruta la vida ara que pots"; ara m'adono que he estat fidel a aquest principi. He pensat de valent però sempre he procurat "disfrutar" allò que he fet.